

УДК 141.131.

ІДЕАЛІСТИЧНА КОНЦЕПЦІЯ ПЛАТОНА

Студ. А.Є. Журавель, гр. БПП-1-15

Наук. керівник доц. Р.В. Множинська

Київський національний університет технологій та дизайну

Платон є видатним давньогрецьким філософом. Його вчителем був сам Сократ. Платон – засновник Академії – власної школи філософії. Також відзначимо, що саме він є основоположником ідеалістичного напрямку філософії. Філософія Платона внесла великий внесок в розвиток даної науки. Ця людина була не тільки прекрасним мислителем, а й учителем, який здатний прищеплювати учням потяг до знань. На відміну від свого вчителя він залишив після себе багато письмових праць. Багато його твори написані у формі діалогів.

Як вже говорилося вище, він є засновником ідеалізму. У його ідеалістичному вченні можна виділити наступні ідеї:

- навколишній світ весь час змінюється. Він не існує як самостійна субстанція;
- реально можуть існувати тільки безтілесні (чисті) ідеї;
- світ – це не що інше, як відображення чистих ідей;
- чисті ідеї постійні, нескінченні, правдиві
- всі існуючі навколо нас речі є відображенням споконвічних ідей – тобто чистих.

Платон висунув ідею вчення про тріади. Відповідно до неї в основі всього суцього лежать три субстанції: єдине, розум, душа. Єдине в даному випадку є основою будь-якого буття, не може бути пов'язано ні з якими загальними ознаками. По суті справи філософія Платона запевняє в тому, що саме єдине є основою всіх чистих ідей. Єдине є ніщо. Від єдиного відбувається розум. Він не тільки відділений від єдиного, але і є та його протилежністю. Є чимось на зразок сутності всіх речей, узагальненням всього живого. Душа, в даному випадку, представляється рухомою субстанцією, що зв'язує такі поняття, як «єдине – ніщо», а також «розум – живе». Також вона пов'язує абсолютно всі предмети і явища нашого світу. Душа є у світу і в окремої людини. Її також мають речі. Душі речей і живих істот – це частинки світової душі. Вони є безсмертними, а земна смерть – це тільки привід для прийняття нової оболонки. Зміна тілесних оболонок визначається природними законами космосу.

Філософія Платона часто зачіпає вчення про пізнання – тобто гносеологію. Платон стверджував, що чисті ідеї повинні стати предметом пізнання з тієї причини, що весь матеріальний світ є ні чим іншим, як відображенням їх. Філософія Платона дуже часто зачіпає проблеми держави. Відзначимо, що подібних питань його попередники практично не торкалися. За Платоном існує сім типів держави:

- монархія. Вона заснована на справедливій владі когось одного;
- тиранія. Те ж саме, що монархія, але з несправедливою владою;
- аристократія. Вона пов'язана зі справедливим правлінням групи людей;
- олігархія. Тут влада належить групі людей, які правлять несправедливо;
- демократія. Тут влада належить більшості, яка править справедливо;
- тимократія. Несправедлива влада більшості.

Філософія Платона висуває своєрідний план устрою держави. У цій державі всі люди діляться на три великі категорії: працівники, філософи, а також воїни. Кожен повинен займатися певною справою. При розгляді даного питання Платон також замислювався про приватну власність.